

SZÉPÍRÁS — IN MEMORIAM VASADI PÉTER

FENYVESI FÉLIX LAJOS

Haldokolva élet

Vasadi Péter emlékére

*Kint a poros rövid utca.
Útmenti dőlő akácok.
Átbeszélgettünk sok éjszakát.
Távol villamos sikított,
mint hóba kitett
csecsemő.
Ablakod mögött ötven évig
ültél. Néha autó suhant
el, a töredezett járdán gyors
lépések.
Töprengve írtál a csöndben.
„Semmiség” — mondták irigyen.
Mintha éles kövekből
építettél volna templomot,
hol az éj kórus-imája
zengett.
Régóta te főzted a kávé.
Hű társad a szomszéd
szobában haldokolt.
Szent volt a hiábavaló
küszködés. Körötte a kert.
Madarak szálltak
a lombcsúcsra hintázní.
Álomba ringatott a virrasztó
Isten!
Múló idő ködében
elmosódik fáradt arcod.
De szemüvegeden át
látunk, s halljuk intelmed:
Nincs, csak áldozatos élet.
Csak szeretet. Szótlán. Szegény.
Emlékezni fogunk rád.*

